

**ХРИСТО БОТЕВ
ДО РЕДАКЦИЯТА НА
СРЪБСКИЯ ВЕСТНИК
„ИСТОК“**

Част 0 от „Вестник „Знаме““

chitanka.info

В статията си „Шпијунлуци и инквизиције бугарске“ вие така нахално и гнуснаво клеветите българският народ, неговата екзархия и нас сами, щото никак не ще да бъде тактично от наша страна, ако ви заминеме само с едно просто презрение. Ние знаеме де ви стяга ботушът, знаеме какви побуждения са ви накарали да псувате и да клеветите българският народ, знаеме кои сте и какви сте, затова, като отговаряме вам, ние никак не имаме пред очите си само вашата редакция и вашият дописник, а сичката оная патриотическа сволоч, на която в кратуните се ритат конете на Душана и на която целта е да разиграе тие коне насякъде, дето само се чуе сръбското (Драгашевичовото) „Помози бог“. Ние твърде добре знаеме, че вие сте сляпо оръдие на тая „Сволоч“, но за да опазиме своето достолепие, ние ще да се обърнеме към вас, като към нейни представители, ако в това също време и строго да ви отделяме от сръбският народ и от неговите честни и искрени синове.

С вашият отговор на статията, писана от българските ученици в Белград и поместена във в. „Будучност“, и в статията си „Шпијунлуци и инквизиције бугарске“ вие искате да кажете, че българският народ, а особено неговата екзархия, се старае да побългари „нештастните“ сърби в Стара Сърбия и в Македония, и за това употребява шпионства, предателства, насилия и сякакъв вид инквизиции; вие негодувате против своето правителство, т.е. против сами себе си /ние не виждаме никаква разлика между вашата политика и политиката на различни Ристичевци и Мариновичевци/, затова че то харчи пари за възпитанието на няколко души българчета, които вие искате да направите последователи на Милоша Милоевича, а тие, напротив, стават ваши противници и преследват вашите добри намерения; вие, най-после, казвате, че ние и „Източно време“ в секи един брой сме писали пасквили против Сърбия и против нейната пропаганда, и че не искате да отговаряте на тие пасквили, защото нашите неприятели това и чакат — да видят раздор между назе, за да извикат, че ние сме неспособни за свобода.

На обвинението, което вие отправяте към българите и към екзархията, ние ще да ви отговорим, че то е безсовестна и умишлена клевета, която вие употребявате, за да заглушите роптанията ни против оная пропаганда, която е основана от самия Блазнавац и която вашето правителство поддържа и досега. Разбира се, вам е твърде

неприятно да виждате някакъв си оплот против тая пропаганда и някаква си неблагодарност към вашите братствени постъпки, но какво да се прави? И у българският народ се намират такива „шпиони“, които мислят, че в Охрида и във Велес не живеят сърби, и че Видин и Кюстендил не влизат нито в географическите, нито в етнографическите граници на Стара Сърбия. А ако екзархията прави шпионлъци и насилва сърбите да приемат българизмът или, по вашему, татаризмът (пусти филолози!), то кажете ни, молиме ви се, от кога е тя захванала да прави това? Ако е захванала отскоро, то защо вие и вашето правителство я гледахте с лошаво око още във времето на нейното съставяние и съветувахте българските патриоти да се не карат с вожделените Видовданови елини? А ако е правила това още от началото на своето учредяване, то защо мълчехте дрсега? И в единът, и в другият случай се прозъбва вашата неискреност и вашите нечисти намерения. Вие и вашето правителство не съчувствувахте на екзархията, защото знаехте, че рано или късно тя ще да запази своят народ от безумните постъпки на шарлатанската Милош Милоевичева компания и ще да подреже крилата на оная паднала и гнуснава пропаганда, за която вашето правителство е харчило и харчи такава огромна сума. Но вие мълчехте досега, защото екзархията беше още безсилна да направи това и защото на сичките наши оплаквания от вашите подлости имаше кой да отговаря наместо вас. На сяко едно оплакване противо вас чрез цариградският печат „Независимост“ се отзоваваше или с мълчание, или с подобни сарказми: „Олеле, мамко, потурчиха ни! Олеле, мамко, погърчиха ни! Олеле, мамко, посърбиха ни!“ А сега вече, когато вашите клеци посрещнаха насякъде спънки и протести, то вие изменихте и тонът си, и тактиката си. Наместо да продължавате тихо и мълчешката да си плетете кошницата на сметка на вашите поробени братя, вие се развикахте, разкряскахте и обявихте война на оние, които ви разбраха вече кои сте и какви сте, така щото оние обвинения, които се падаха вам и на вашето неискрено правителство, вие ги обърнахте към своите „браТш бугаре“. Преди малко, т.е. преди „отвореното писмо“ към Мариновича и преди да млъкне вашата „Независимост“, вие ни пеехте съвсем друга песен — песента на братството и на единството; а сега ни наричате шпиони, предатели и инквизитори. Как да си обясниме тие хамелеоновски убеждения? Разбираме защо е твърде тежко да виждате, че даже и тие,

които вие сте прибрали и сте им дали комат хляб и парче образование, разбраха вече вашите цели и намерения, излъгаха ви в надеждите да ги направите последователи на Милош Милоевича. Но кой ви е крив? Види се, че историята на тоя африкански сърбин, мъдрувания(та) на архимандрита Пелагича и етнографията на Костадин Драгашевича, т.е. учени на вашата официална наука, не са могли да направят ни едного българина до такава степен подъл и безумен, щото за комат хляб да продаде баща си и майка си и да стане орудие на своите неприятели. А не това ли вие искахте от своите български възпитаници и патриоти, като ги наричате шпиони и предатели на сърбизмът? Струва ни се, че това вие искате и от назе, като говорите, че „Знаме“ и „Източно време“ не пропускат брой да не напишат някакъв си пасквил против сърбите и против тяхната „права пропаганда“. Срамота е, господа! Срамота е! Но ние и нашата емиграция ви познаваме кои сте и какви сте и ще да се повърнеме да ви докажеме, пасквили ли ние пишеме или гола истина. Но, молиме ви, барем назе недейте нарича шпиони и предатели.

Издание:

Вестник „Знаме“, 1874-1875

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.